

Η “Φωνή Κυρίου” της 7ης Φεβρουαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

7 Φεβρουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3532)

ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΥΠΟΜΟΝΗ

Στίς δύσκολες στιγμές της ζωής μας μία φράση δεσπόζει στα χείλη των ανθρώπων πού μᾶς ἀγαπούν: «Υπομονή». Ἡ ἴδια ἡ φράση δείχνει μία παραίτηση ἀπὸ τὴν ἀπόπειρα νὰ ἀλλάξουμε τὴν πορεία μας. Δείχνει ὅτι ἔχουμε κάνει αὐτό πού μπορούσαμε, προσκρούουμε σὲ τοῖχο καὶ τό μόνο πού μᾶς ἀπομένει εἶναι νὰ περιμένουμε. Κι ἂν αὐτό ἔχει γρήγορα ἐξέλιξη, ἡ ὑπομονή εἶναι δικαιολογημένη. Συχνά ἡ ὑπομονή ἀπαιτεῖ χρό-νο. Κάποτε ἡ ὑπομονή ταυτίζεται μέ τὸν συμβιβασμό. Ἀνθρωποι πού

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ’ ΜΑΤΘΑΙΟΥ - ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τους ιερούς ναούς της ελληνικῆς επικράτειας, ἀλλά καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὴν 7η Φεβρουαρίου 2021.

ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΥΠΟΜΟΝΗ

Στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας μία φράση δεσπόζει στα χείλη των ανθρώπων που μας αγαπούν: «Υπομονή». Η ίδια ή φράση δείχνει μία παραίτηση από την απόπειρα να αλλάξουμε την πορεία μας. Δείχνει ότι έχουμε κάνει αυτό που μπορούσαμε, προσκρούουμε σέ τοίχο και τό μόνο που μας απομένει είναι να περιμένουμε. Κι αν αυτό έχει γρήγορα εξέλιξη, η υπομονή είναι δικαιολογημένη. Συχνά η υπομονή απαιτεί χρόνο. Κάποτε η υπομονή ταυτίζεται με τον συμβιβασμό. Άνθρωποι που μας δυσκολεύουν, μία απώλεια, μία κατάσταση που δεν αλλάζει μας κάνουν να αποδεχόμαστε μελαγχολικά ό,τι συμβαίνει. Σκεφτόμαστε να βρούμε διέξοδο κάνοντας κάτι διαφορετικό, να βρούμε κάποιους φίλους που θα μας κάνουν να ξεχαστούμε ή μόνο θυμόμαστε αυτό που δεν μπορούμε να ζήσουμε πιά, αν τό έχουμε ζήσει. Η υπομονή γίνεται φάρμακο στην αδυναμία διόρθωσης των καταστάσεων.

Τό θέλημα του Θεού

Γιά την πίστη μας, όμως, η υπομονή είναι άρετή. Είναι η επίγνωση ότι δεν είναι τό θέλημά μας, ό κόπος μας, οι στόχοι μας, τά όνειρά μας, οι επιλογές μας που όδηγούν στην εύτυχία, αλλά η πρόνοια και τό θέλημα του Θεού. Ότι ό Θεός λειτουργεί μέ τό κριτήριο του να μας δώσει εύκαιρίες γιά την προσωπική μας αναγέννηση, όχι κατ' ανάγκην ως τιμωρία γιά τίς όποιες άμαρτίες μας, διότι τότε δεν θά υπήρχε ίαση στή ζωή μας, καθόσον οι άμαρτίες μας είναι πλήθος και ό Θεός θά ήταν δικαστής, κάτι τό όποιο δεν πιστεύουμε. Προσωπική αναγέννηση σημαίνει επίγνωση του νοήματος και του σκοπού της ζωής. Σημαίνει αυτοκριτική γιά την πορεία, τά λάθη, τούς στόχους, τίς σχέσεις μας. Έλεγχος γιά τίς αδυναμίες του χαρακτήρα μας. Γιά τό κατά πόσον οι επιλογές μας

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ζ' 1-10)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεῖξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μὴ δεχθῆτε μάταια τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρὸν εὐνοίας σέ ἄκουσα καὶ εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρὸς εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνουμεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμὴν προσκόμματος διὰ νά μὴ δυσφημισθῇ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλὰ σάν ὑπηρετῇ τοῦ Θεοῦ συσταίνομε τοὺς ἑαυτοὺς μας σέ ὅλα διὰ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καὶ πείναν· μέ ἀγνότητα, σύνεσιν, μακροθυμίαν καὶ καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρὶς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καὶ μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἐπιθετικά καὶ ἀμυντικά, σέ τιμὴν καὶ ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καὶ ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καὶ ὅμως ἀληθινοί, σάν ἄγνωστοι καὶ ὅμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καὶ ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καὶ ὅμως μὴ θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καὶ ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοὶ καὶ ὅμως κάνοντες πολλοὺς πλουσίους, σάν νά μὴ ἔχωμεν τίποτε καὶ ὅμως κατέχομεν τὰ πάντα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
